

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek JUDr. Anny Petruľákovovej a JUDr. Ivany Izakovičovej, v právnej veci žalobcu: **M. R., s. r. o., so sídlom T., IČO X.**, proti žalovanému: **H., s. r. o., so sídlom M., IČO X. o určenie pravosti pohľadávky vo výške 59 674 847,18 Sk**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 11. októbra 2010 č. k. 10 Cbi 308/2004-239, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 11. októbra 2010 č. k. 10 Cbi 308/2004-239 **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom žalobu v časti o určenie pravosti pohľadávky vo výške 55 238 682,80 Sk s právom na oddelené uspokojenie zamietol. Pohľadávku žalobcu vo výške 4 436 164,38 Sk so zaradením do 1. triedy s právom na oddelené uspokojenie, uplatnenú v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4K/104/02 na majetok úpadcu M., spol. s r. o. so sídlom P., určil ako oprávnenú. Účastníkom nepriznal náhradu trov konania.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia súd rozhodol vec napadnutým rozsudkom potom, čo odvolací súd uznesením zo dňa 27. 05. 2009 č. k. 2 Obo/101,102/2008-184 rozsudok zo dňa

21. 04. 2008 zrušil a vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia odvolací súd uviedol, že žalobca charakterizuje svoje odvolanie ako podané z dôvodu právnej istoty, pretože na Krajskom súde v Košiciach sa vedú dve konania o tej istej pohľadávke, rozdiel je len v tom, že žalobca má v konaní sp. zn. 14Cbi/10/2003 postavenie žalovaného a v tomto konaní je to naopak. Odvolací súd uviedol, že ak súd mal vedomosť o konaní vedenom pod sp. zn. 14Cbi/10/2003, tak mal toto konanie prerušiť alebo urobiť iné vhodné opatrenia, aby sa predišlo nožnej situácii, ktorú naznačil žalobca v odvolaní, že totiž iný konajúci a rozhodujúci sudca bude mať v tej istej otázke iný právny názor a súd následkom toho o pravosti spornej pohľadávky vôbec nerozhodne.

Súd zistil, že uznesením Krajského súdu Košice č. k. 4K 104/02-20 zo dňa 07. 11. 2002, bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka M., spol. r. o., P. IČO: X. a za správca konkurznej podstaty bol ustanovený Ing. P., ktorý bol v priebehu konkurzu odvolaný a do tejto funkcie bol ustanovený JUDr. J. st., R. Uznesenie o vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu nadobudlo právoplatnosť dňa 09. 04. 2003 a k dnešnému dňu konkurzné konanie nebolo ukončené, ani konkurz nebol zrušený.

Spoločnosť S. I. H. L. prihláškou pohľadávky veriteľa zo dňa 08. 01. 2003, doručenou súdu dňa 10. 01. 2003 (čl. 75), si v konkurznom konaní uplatnila pohľadávku vo výške 59 674 847,18 Sk s právom na oddelené uspokojenie. V prihláške uviedla, že pohľadávku uplatňuje z úverovej zmluvy č. 124/94/31675174 zo dňa 28. 11. 1994, uzavretej medzi A. P., a. s., pobočkou B. a úpadcom na poskytnutie úveru vo výške 40 mil. Sk a Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. 196/94 zo dňa 28. 11. 2004, predmetom ktorej je zabezpečenie pohľadávky z úverovej zmluvy záložným právom k nehnuteľnostiam zapísaným v katastri nehnuteľnosti Katastrálneho úradu Prešov, Správa katastra Poprad na LV č. X. kat. územie S., obec P. Ďalej uviedla, že rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 13. 7. 2000 č. k. 3Cb 221/97-167 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17. 01. 2002 č. k. 7 Obo 326/2000 bola úpadcovi uložená povinnosť zaplatiť veriteľovi sumu 55 238 682,80 Sk a rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 22. 03. 2002. V prihláške veriteľ uplatnil aj ročný úrok vo výške 17,6% zo sumy 40 mil. Sk od 22. 03. 2002 do 07. 11. 2002 vo výške 4 436 164,38 Sk. Uvedený veriteľ bol vedený ako veriteľ č. 20. Na prieskumnom pojednávaní dňa 24. 01. 2003 správca konkurznej podstaty uznal pohľadávku veriteľa č. 20, poprel ju však veriteľ č. 12, ktorým je žalovaný.

Konanie na základe návrhu popierajúceho veriteľa č. 12 sa viedlo na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 14 Cbi 10/03. Keďže právny nástupca žalobcu vzal žalobu v celom rozsahu späť, súd uznesením zo dňa 24. 02. 2010, právoplatným dňom 23. 03. 2010 konanie zastavil.

Súd konštatoval, že žalobca podal návrh na základe výzvy súdu podľa § 23 ods. 2 ZKV. Uznaním v zmysle § 23 ods. 3 a 5 ZKV za správne vychádzať zo skutočnosti, či pohľadávka právneho predchodcu žalobcu uplatnená v konkurznom konaní bola v čase prieskumného pojednávania, t. j. 24. 01. 2003 vykonateľná.

Rozhodnutie tejto otázky vyplynulo z rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 13. 07. 2000 č. k. 3 Cb 221/97-164, ktorým súd zaviazal spoločnosť M., s. r. o., zaplatiť žalobcovi JUDr. B. O., správcovi konkurznej podstaty úpadcu A. B., a. s., N., sumu 40 000 000,- Sk istiny úveru a úrok vo výške 14 818 321,75 Sk a trovy konania vo výške 420 361,80 Sk, t. j. celkom vo výške 55 238 683,55 Sk. Uvedený rozsudok bol vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 40 000 000,-- Sk ako istinu, úroky vo výške 14 818 321,75 Sk a trovy konania vo výške 420 361,80 Sk potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17. 01. 2002 č. k. 70bo 326/2000 (č. l. 51-52), v ktorom už ako žalobca je označená spoločnosť S. I. H. L., A. Na rozsudku Krajského súdu v Prešove je právoplatnosť vyznačená dňom 19. 03. 2002.

Na základe dovolania žalovaného Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 31. 03. 2003 sp. zn. Obdo V 76/02 (č. l. 53-57) zrušil rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17. 01. 2002 č. k. 7 Obo 320/00-243 a rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 13. 07. 2000 č. k. 3Cb 221/97-167 a vrátil Krajského súdu v Prešove na ďalšie konanie. Z dovolacieho rozsudku vyplýva, že doručovanie rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky žalovanému, na základe ktorého bola vyznačená právoplatnosť rozsudku dňa 22. 03. 2002, nebolo zákonné, a predmetný rozsudok bol žalovanému doručený až 18. 06. 2002. To znamená, že predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18. 06. 2002 a vykonateľnosť dňa 21. 06. 2002.

Na tomto základe súd usúdil, že v deň konania prieskumného pojednávania bol rozsudok Krajského súdu v Prešove vykonateľný, a to či už podľa posúdenia Krajského súdu

v Prešove alebo podľa posúdenie dovolacieho súdu. Pohľadávka, priznaná uvedeným právoplatným rozsudkom, bola vo výške 55 238 682,80 Sk.

Vychádzajúc z tohto úsudku a ust. § 23 ods. 3 ZKV súd uzavrel, že aktívnu legitimáciu na určenie oprávnenosti pohľadávky v uvedenej výške mal veriteľ č. 12 a nie pôvodný veriteľ č. 20, teda právny predchodca žalobcu a preto právny predchodca žalobcu nebol na podanie určovacej žaloby do tejto výšky aktívne legitimovaný. Z tohto dôvodu žalobu v časti pohľadávky vo výške tejto sumy zamietol.

Čo do zvyšku v konaní uplatnenej pohľadávky, ktorú tvorí suma 4 436 164,38 Sk, súd žalobe vyhovel. Táto časť uplatnenej pohľadávky nebola v čase vyhlásenia konkurzu vykonateľná, pretože ide o úrok z úveru v sume 40 mil. Sk za obdobie od 22. 03. 2002 do vyhlásenia konkurzu dňa 07. 11. 2002.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 3 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku v časti, v ktorej súd žalobu zamietol, podal odvolanie žalobca a navrhol, aby ho odvolací súd zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Považuje napadnutý rozsudok za vecne nesprávny a tvrdí, že ním prihlásená pohľadávka je oprávnená. Namieta, že sa doposiaľ nepreukázalo, že by úpadca túto sumu splatil. Podľa jeho názoru je vo veci aktívne legitimovaný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že nie je dôvodné.

Odvolací súd konštatoval, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, správne ho právne posúdil a náležite v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. aj odôvodnil, preto sa s výrokom i odôvodnením napadnutého rozsudku plne stotožnil.

Na zdôraznenie správnosti výroku i odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd reaguje na odvolanie žalobcu tým, že sumarizuje konania, týkajúce sa pohľadávky v sume 59 674 847,18 Sk, ktorú si právny predchodca žalobcu prihlásil do konkurzu na majetok

spoločnosti M., s. r. o., P. a ktorú správca konkurznej podstaty na prieskumnom pojednávaní dňa 24. 01. 2003 uznal v plnej výške.

Už v žalobe, doručenej súdu dňa 02. 11. 2004, právny predchodca žalobcu uviedol, a súd prvého stupňa na to v odôvodnení poukazuje, že Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 3 Cb 221/97-167 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17. 01. 2002 sp. zn. 7 Obo 326/2000 uložil spoločnosti M., s. r. o., zaplatiť právnomu predchodcovi žalobcu sumu 55 238 682,80 Sk a že rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19. 03. 2002.

V odôvodnení napadnutého rozsudku sa ďalej uvádza, že na základe dovolania žalovaného Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 31. 03. 2003 sp. zn. Obdo V 76/02 (č. l. 53-57) zrušil rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17. 01. 2002 č. k. 7 Obo 326/00-243 a rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 13. 07. 2000 č. k. 3Cb 221/97167 a vrátil Krajského súdu v Prešove na ďalšie konanie. Z dovolacieho rozsudku vyplýva, že doručovanie rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky žalovanému, na základe ktorého bola vyznačená právoplatnosť rozsudku dňa 22. 03. 2002, nebolo zákonné, a predmetný rozsudok bol žalovanému doručený až 18. 06. 2002. To znamená, že predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18. 06. 2002 a vykonateľnosť dňa 21. 06. 2002.

Prieskumné pojednávanie sa konalo dňa 24. 01. 2003, to znamená, že v deň konania prieskumného pojednávaní bol rozsudok Krajského súdu v Prešove vykonateľný, a to či už podľa posúdenia Krajského súdu v Prešove alebo podľa posúdenie dovolacieho súdu. Pohľadávka priznaná uvedeným právoplatným rozsudkom bola vo výške 55 238 682,80 Sk.

Vychádzajúc z tejto skutočnosti a z ust. § 23 ods. 3 a 5 ZKV súd prvého stupňa v konaní sp. zn. 10 Cbi/308/2004, vedenom na Krajskom súde v Košiciach, správne uzavrel, že žalobu o určenie pravosti pohľadávky vo výške , o ktorej právoplatne rozhodol Krajský súd v P. v konaní sp. zn. 3 Cb 221/97, nie je žalobca aktívne legitimovaný, teda nebol oprávnený čo do tejto výšky podať žalobu o určenie, ale bolo to len právom veriteľa č. 12, teda žalovaného, ktorý pohľadávku na prieskumnom pojednávaní poprel.

Súd prvého stupňa sa v odôvodnení napadnutého rozsudku vyrovnal aj s výsledkom konania vedeného na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 14 Cbi/10/2003 na základe návrhu veriteľa č. 12 - JUDr. P., pôvodne žalovaného v konaní sp. zn. 10 Cbi/308/2004. Uvádza, že právny nástupca JUDr. P. spoločnosť S., s. r. o., P., vzal žalobu späť, a preto súd uznesením zo dňa 24. 02. 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23. 03. 2010, konanie zastavil.

Aj z uvedeného zhrnutia vyplýva, že súd prvého stupňa napadnutým výrokom o zamietnutí žaloby v časti o určenie pravosti pohľadávky vo výške 55 238 682,80 Sk s právom na oddelené uspokojenie z dôvodu nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu nespochybnil túto jeho pohľadávku voči úpadcovi a súd prvého stupňa to v svojom odôvodnení podrobne vysvetlil.

S týmto doplnením odôvodnenia odvolací súd napadnutú časť výroku rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. ako vecne správnu potvrdil.

Úspešnému žalovanému vzniklo podľa § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. právo na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže mu žiadne nevznikli, odvolací súd mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 13. septembra 2011

JUDr. Jozef Štefanko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová